

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 09.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **745** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. Л. П. срещу решение № ПИ-7/11.1.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане за отказ да се прекрати производството по принудително изпълнение - № 53-06-8685-5/20.12.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателят твърди, че неправилно е отказано прекратяване на образуваното срещу него изпълнително производство. Налице е основание за това – чл. 225, ал. 1, т. 7, вр. чл. 36 ДОПК, доколкото първоначалният длъжник – [фирма], ЕИК[ЕИК] е заличен търговец, след производство по несъстоятелност на основание чл. 632, ал. 4 ТЗ, поради което съгласно чл. 739, ал.1 ТЗ се погасяват всички вземания, независимо че не се е развило производство по предявяване на вземания. Не е приложима хипотезата на чл. 168, т. 6 ДОПК доколкото НАП въобще не е предявила вземането си и не е участвала в производството по осребряване на имуществото. Жалбоподателят не е лице, което отговаря за публичното задължение по смисъла на чл. 168, т. 6, вр. чл. 21, ал. 2 ДОПК, тъй като вземанията на НАП са погасени след производството по несъстоятелност, в което не са били предявени. Лицата, които продължават да отговарят са тези, чиято отговорност е установена с ревизионен акт. Доколкото вземането на длъжника е погасено, то не следва да се ангажира солидарната му отговорност.

Ответникът териториалният директор на ТД на НАП С. не взе становище по жалбата. Административен съд – София град, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По съдопроизводствения ред. На основание чл. 268, ал. 2 ДОПК съдът се произнася с решение. Същевременно, предмет на разглеждане е жалба срещу решение на

директора на ТД на НАП, с която се е произнесъл като по-горестоящ орган по жалба срещу акт на публичния изпълнител, в образувано производство по принудително изпълнение. В ДОПК не е предвиден ред, по който следва да се разглеждат посочените жалби. Следователно, на основание §2 ПЗР на ДОПК приложение следва да намерят разпоредбите на [Административнопроцесуалния кодекс](#) и [Гражданския процесуален кодекс](#).

В АПК не е предвидена изрична норма в този смисъл. Доколкото обаче се оспорва акт в производство по принудително изпълнение, следва да се цитира чл. 437, ал. 1 ГПК, предвиждаща, че жалбите, подадени срещу действието на съдебния изпълнител, се разглеждат в закрито заседание, освен когато трябва да се изслушат свидетели или вещи лица или в хипотезата на ал. 2 – ако жалбата е от трето лице. Това, че ДОПК предвижда, че съдът следва да се произнесе с решение, не може да доведе до извод, че всички жалби следва да се разгледат в открито производство. С решение съдът може да се произнесе и в закрито заседание, когато не се решава спор по същество /каквото е и производството по оспорване действията на съдия-изпълнител по чл. 435 и сл. ГПК/.

Ето защо съдът намира, че делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, на което да се призоват страните.

Въз основа на тези мотиви съдът

ОПРЕДЕЛИ

НАСРОЧВА делото за 8.3.2020 г., 10.25 ч., за която дата да се призоват страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: